

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2014/2015

ŘÍJEN

Svět živočichů je úžasný!

Ruku na to - pracujeme pro lidi

K. Smolíková - Jak se píší knihy pro děti

Zajímavá divadelní představení

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole...

Stalo se:

- 22.9.-2.10.** sbírali jsme starý papír, výsledky dále
- 23.9.** jsme se účastnili Zátopkovy štafety dlouhé 42 km
- 26.9.** proběhla přírodovědná přednáška pro všechny děti na téma Smysly živočichů
- 26.9.** sedmáci a 6.B navštívili místní knihovnu
- 26.9.** turistický kroužek letos poprvé vyrazil -do Hradenína
- 2.10.** navštívil 6.ročník program Toulky Sluneční soustavou v Planetáriu Praha
- 3.10.** proběhl Coca-cola Cup pro 8. a 9. ročník

v Kolíně (2. místo v okrsku)

7.10. se konalo okr. kolo přespolního běhu v Kolíně

7.10. vyrazila do knihovny 3.B

9.10. proběhla prodejní výstava knih ve škole

10.10. se osmáci a 3.A účastnili celostátní akce 72 hodin dobrovolnických prací – Ruku na to

12.10. jel KMD na Babičku do Divadla Na Fidlovačce

13.-14.10. někteří devátáci vyrazili na přehlídku středních škol do Kolína

14.10. proběhla beseda sedmiček o tvorbě knih se spisovatelkou Klárou Smolíkovou

15.10. jela 5.třída na dopravní hřiště v Kolíně

16.10. besedovali s Klárou Smolíkovou šestáci

19.10. vyrazili dobrovolníci na muzikál Marie Antoinetta, kde účinkuje pí. uč. Bajtková

20.10. zhlédl 5.-9. ročník film Nicolas Winton Síla lidskosti

22.10. v rámci prevence šikany se konalo představení Jsi nula pro 8. a 9. ročník

22.10. ve Čtenářském klubu besedovali s I. Březinovou, současnou autorkou knih pro děti a mládež

23.10. jela 3.B a 2.A na exkurzi na zámek do Chlumce n. C.

23.10. Jsi nula pro 6. a 7. ročník

24.10. vyrazily devítky na tradiční exkurzi do Lonzy BIOTEC

27.-29.10. měli jsme podzimní prázdniny

30.10. spala 1.A a 1.B ve škole

Stane se:

- 12.11.** navštíví devítky v rámci volby povolání Úřad práce v Kolíně
- 13.11.** bude pedagogická rada
- 20.11.** proběhnou třídní schůzky
- 24.11.** se koná schůzka s rodiči budoucích prvňáků

Fotografie: Zátopkovy štafety, rozhovor s K. Smolíkovou, malování v penzionu (Ruku na to), přespolní běh – M. Choutková a M. Bílková

Žijeme ve škole...

Schůze školního parlamentu

Jako každý rok se i letos vybrali zástupci z každé třídy do školního parlamentu, aby se pohovořilo o problémech, které ve škole nastávají...

Celý parlament už tradičně pomáhá vést paní učitelka Niklová. Letos jsme zatím měli dvě schůze. Bylo důležité zvolit si mezi sebou starostu, který bude mluvit za nás všechny a bude „jakoby“ hlavou školního parlamentu. V anonymním hlasování se jednoznačně ukázalo, že to místo patří Patrikovi Čadilovi z 9.A a na místo jeho zástupkyně usedne Katka Vaisová z 8.A. Hlavní téma, o kterém jsme zatím nejvíce mluvili, jsou jídelní automaty zde ve škole. Nejspíš už víte, o co jde, ale řeknu to raději ještě jednou. Asi jste si všimli, že už delší dobu nefunguje na druhém stupni automat se sušenkami. Je to z toho důvodu, že ministerstvo zdravotnictví doporučilo nepoužívat ve školách automaty s jídlem, které nespĺňuje kritéria potravin vhodných pro děti a zdravou výživu. Takže až majitel automatu sežene vhodné potraviny, automat bude znovu funkční. Místo sušenek by zde mělo být tmavé pečivo a jiný zdravý sortiment.

Dále časopisy v odpočívadle u spojovacích dveří bude parlament měnit, a tak vás zásobovat.

Nutno ještě sdělit, že schránka důvěry je umístěna nově pod nástěnkou parlamentu u učebny chemie na 1. patře.

Po další schůzi vás budu znovu informovat, pokud se bude probírat nějaké velké téma.

Honza

Sběr starého papíru a kartonu

Ve dnech 22. 9. – 2.10. 2014 proběhl již tradičně na naší škole sběr starého papíru a kartonu. Letos jsme nasbírali 8 954,8 kg sběru. Velké díky patří všem, kteří se aktivně zapojili do této akce. Díky patří také těm, kteří s nakládáním sběru pomáhali.

Peníze, které škola za tento sběr získá, se opět použijí na školné pro naši adoptovanou kamarádku Moline z Afriky.

Pořadí tříd

1. místo	II.A	1024,7 Kg	Kateřina Skořepová 590 Kg
2. místo	I.B	779,2 Kg	Šárka Švejdová 260 Kg
3. místo	I.A	751 Kg	Karolína Elizabeth Bednářová 520 Kg
4. místo	III.A	740,5 Kg	David Šmejkal 217 Kg
5. místo	IV.B	714 Kg	Eliška Švejdová 260 Kg
6. místo	VI.B	612,4 Kg	Kateřina Krásová 200 Kg
7. místo	III.B	485,4 Kg	Eliška Pokorná 80 Kg
8. místo	I.C	454,7 Kg	Matěj Šťastný 115 Kg
9. místo	IV.A	450,1 Kg	Martin Hruška 220 Kg
10. místo	V. třída	439 Kg	Jana Pěchoučková 126 Kg
11. místo	IX.B	429 Kg	Martin Štuller 115 Kg
12. místo	IX.A	341 Kg	Petr Pokorný 125 Kg
13. místo	VIII.A	337,2 Kg	Žaneta Břečková 185 Kg
14. místo	VII.A	311Kg	Ondřej Štuller 100 Kg
15. místo	VII.B	304,2 Kg	Diana Šmigelská 63 Kg
16. místo	VI.A	298,3Kg	Tomáš Chlubna 76 Kg
17. místo	VIII.B	266,1 Kg	Jan Jírů 117 Kg
18. místo	II.B	217 Kg	Tereza Hrabánková 86 Kg

Nejlepší sběrači školy jsou

1. Skořepová Kateřina II.A	590 Kg
2. Karolína Elizabeth Bednářová I.A	520 Kg
3. Švejdová Eliška IV.B a Švejdová Šárka I.B	260 Kg

Informuje M. Hampejsová

Žijeme ve škole...

72 hodin - Vesele do školy

Dobrovolně jsem se rozhodla přihlásit děti ze 3.A do projektu „72 hodin - tři dny dobrovolnických aktivit po celé ČR“. Tři dny pro lidi, přírodu a místo, kde žiješ. No jo, ale jak přispět?

Vymyslet něco, co by bylo zajímavé, nevšední a přitom by nás to bavilo, není jednoduché. Krom toho je nás třicet a v tomto počtu se dá udělat spousta práce, ale taky hromada chaosu. Nakonec jsme to vyřešili takto:

Název projektu – „**Vesele do školy**“

Kde – **před školou**

Co – **barevné tápaty ke vchodu školy, protože do školy chodíme zvesela** (a dnes už můžeme i tápat), **kolem školy po plotech jsme roztáhli strašidličké obrázky**, protože přišel dušičkový čas .

Výsledek jste určitě viděli hned a věříme, že náš nápad rozjasnil podzimní dny. A pokud vám to připadá málo, pomozte nám hledat nápady na příští rok a hlavně přijďte pomoci!

Heslo je jasné: „Nebrolej, mákni a buď cool“!

Hana Kolpaková a 3.A

Žijeme ve škole...

72 hodin dobrovolnických prací- už 3. ročník a my 8.AB jsme byli opět u toho. Letos jsme se vydali do Penzionu pro seniory u brány, abychom zde pomalovali stěny v jídelně a přečetli stařečkům něco zajímavého. Svoje dojmy zaznamenala Tereza Švarcová.

Návštěva u dědečků a babiček

Když jsme v rámci programu 72 hodin přišli do penzionu, většina z nás byla vykulená a přišlo jim to nepříjemné, nikdy totiž mezi nemocnými, starými lidmi nebyli. Ale docela rychle si zvykli.

Stařečkové byli fajn.

Mě to vůbec nevadilo. S penzionem pro staré jsem se už seznámila, jelikož tam moje máma pracuje.

Co jsme tam dělali? V jídelně jsme měli na zdi od p. učitelek Bílkové a Macháčkové předkreslené malé kytičky s listy. Zeď jsme si pozorně prohlédli a zabrali si místa, kde jsme chtěli pracovat. Nemohli jsme ale kreslit všichni, kluci šli hrabat na zahradu listů a nějaké holky šly číst dědečkům a babičkám povídky. A čtení připadlo na mě a moje tři kamarádky. Dostaly jsme

knihy, rozdělily jsme se na dvě skupiny a vybraly si pokoje. Vešly jsme do prvního, kde seděli na svých postelích tři dědečci. S úsměvem nám jeden z nich nabídl židli, abychom jsme se mohly posadit. Ale nejprve jsme si povídali. A pak jsem četla. Při odchodu jsme dostaly s kamarádkou banán a dvě čokoládové tyčinky a vydaly se do dalšího pokoje, kde žijí tři staré paní, které už nemohou chodit. Tady jsme četly dokonce tři povídky. Než jsme odešly, tak nám vyprávěly o svém životě a my zase o svém. Povídat si s nimi se mi moc líbilo. Ale i v jídelně vládla spokojenost, malování se dařilo. Těsně před odchodem jsme udělali všichni společné foto. Konečný výsledek se nám všem líbil, měli jsme ze sebe docela dobrý pocit, že se nám práce povedla.

Když jsem přišla druhý den za mamkou, ptala jsem se na názory obyvatel v penzionu, co malbě říkají.

pan Zeman - Moc se mi to líbí. Ještě víc než moc. Jsem nadšen.

pan Kaše - Nádherná.

pan Tvrdík - Hrozně moc pěkné.

paní Trojanová - Krása.

paní Holubová - Hezké.

Opravdu hezké.

paní Červinková - Přepychový.

paní vedoucí - Všechny naše zaměstnance to mile překvapilo.

**Text Švarcka,
foto M. Bílková**

Žijeme ve škole...

Přednáška o smyslech živočichů

Na naši školu přejeli 20.9. přednášet lidé, kteří pracují na záchranné stanici, přednáška byla o smyslech živočichů.

Pán přednášející měl prezentaci, a dokonce i nějaké živé ukázky živočichů- kuňku, užovku červenou, sovu a sklípkanu. Celou dobu opakoval, že zvířata „vidí“ ušima nebo nosem, hmatem. Mě to přijde jako hloupost, protože, aby někdo viděl nosem nebo ušima

musel by mít v uších nebo v nose oči. Ale je fakt, že vše docela logicky vysvětloval. Říkal nám zajímavé věci, schválně- co si pamatujete? Můžete si oživit některé informace v dalším textu.

Text Marek, foto M. Bílková

Pamatuješ si,

že přenašečem signálů do mozku jsou nervy?

Že mozek je centrum, které zpracovává všechny informace?

Že rychlost přenosu signálů je 100m za sekundu?

Že opice vidí barevně a prostorově, ale třeba zajíc vidí černobíle, ne prostorově?

Že draví ptáci vidí UV světlo, podle moči myšek poznají, kde se myš pohybuje?

Že řada živočichů má ochranné zbarvení, třeba jeden druh kuňky je zcela nenápadný, když ale chce vyjádřit agresi, tak si lehne na záda, kde je ostře žlutočerná? Ukáže tak, že je jedovatá.

Že netopýři, ale i kytovci mají schopnost vnímat odraz ozvěny od předmětu a tím „vidí“?

Že delfini mají schopnost vidět i dovnitř těla, vnímají odraz od kostí?

Že kytovci se dorozumívají na tisíce kilometrů?

Že noční motýl martináč cítí jiného na vzdálenost 11 km?

Že krtek hvězdonosý „vidí“ nosem- hmatem?

Že téměř desetimetrová krajta je schopna pozřít antilopu o váze 57 kg?

a dlouhým prstem je vyšťourává.

Kde mají hadi čichové orgány?

Nahoře na patře.

Co všechno zvíře vycítí z pachové stopy?

Pohlaví jedince (holka, kluk), dominanci, stáří, nebo zda je zvíře zdravé.

Foto M. Choutková

Víte, proč jsou hlavní smyslové orgány blízko mozku?

Aby informace, kterou nesou, byla co nejrychlejší.

Představ si, že máš oko na noze. Než by došla informace, že jede auto, do mozku, ležel bys pod jeho koly.

Myslíte, že hejno špačků mění svůj směr, protože má nějakého šéfa špačka, který říká, co se bude dít?

Ne. Špačci jsou v hejnu v těsné blízkosti. Když kterýkoli člen hejna spatří nepřítele, změní směr a tím se automaticky (jako vlna) mění směr vedlejšího špačka, a tak to pokračuje dál a dál.

Znáš poloopičku ksukol? Má fantasticky vyvinutý sluch.

Slyší v dutině stromu pohyb larev, kterými se živí

Žijeme ve škole...

Co nového ve čtenářském klubu? Přijela I. Březinová!

22. října navštívila náš čtenářský klub spisovatelka Ivona Březinová, která se věnuje hlavně psaní knížek pro děti a mládež. Díky své tvorbě získala řadu ocenění – např. Zlatou stuhu, Cenu učitelů, Cenu knihovníků a byla pasována na „rytíře Řádu krásného slova“.

Z počtu téměř 80 děl lze jmenovat knihy: Medvídek, Trosečníci, Teta to plete, Neotesánek, Mít tak psa, Lentilka pro dědu Edu, Strážci světla, Ať žijí rytíři...

Ivona Březinová tvrdí: „Na psaní příběhů je úžasné, že si člověk může pokaždé vyzkoušet něco jiného. Jako autor můžu ve své fantazii být tím, kým bych nikdy být nemohla. Žít v příběhu je velké dobrodružství, často úplně přesně nevím, kam mě zavede a co se přihodí.“

Věřím, že setkání s tak příjemnou osobností se líbilo nejen všem čtenářům našeho klubu, ale i druháčkům, a že se všichni rádi začtou do nových stránek této spisovatelky.

Text a foto Hana Hájková

V městské knihovně

Spolu s celou třídou 7.A jsme byli 3.10. v místní knihovně.

Provázela nás knihovnice paní Jenešová. Knihovna byla založena roku 1898 a dvakrát se přestěhovala. Je rozdělena na dětské oddělení a beletrii pro dospělé. Můžeme tam najít i přes sto let staré knížky. Taky se tam konají různé akce, např. Velikonoční setkání, kde se pletla pomlázka.

Knihovna má tři počítače a dva z nich mají veřejný internet. Vedle toho, že se tu půjčují knihy, můžete zde nechat odpočinout unaveným nožkám v rohu s pěti křesílky, anebo si prohlédnout nějakou knihu.

V knihovně jsme měli za úkol vyhledat knihu, kterou jsme četli nebo právě čteme. Já jsem hledal Zajatci Minecraftu, jejíž autor je Petr Heteša, bohužel se mi ji nepodařilo najít, možná proto, že se teprve nedávno začala prodávat. Jinak se nám tam líbilo, teda aspoň mně. :)

Text Nehete, foto H. Jenešová

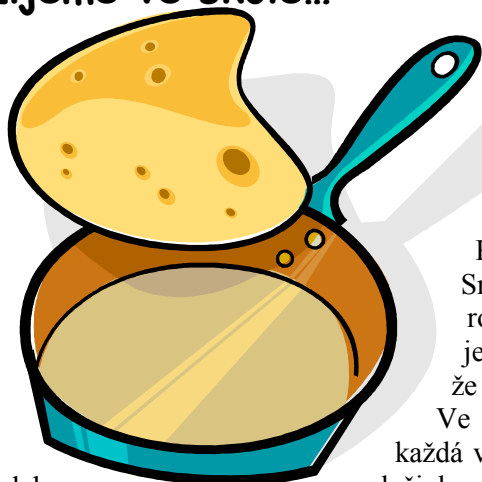
Žáci píší slohovou práci na téma Podzim. Všichni mají už něco napsáno, jen Josífek stále nic. Paní učitelka se mu snaží napovědět: „No, byl jsi včera v parku.“ „Byl.“

„A co na tebe spadlo?“ „Ale to dělají ptáci i v létě!“

„Pepíčku, jak říkáme ptákům, kteří odlétají na podzim do teplých krajín?“ „Na shledanou!“

Žijeme ve škole...

Vaříme ve škole!

Ve škole se odstartoval nový kroužek vaření s panem učitelem Čížkem a já jsem se tam přihlásil...

Kroužek se koná každou druhou středu, trvá dvě hodiny. Sraz máme v kuchyňce ve 12:20. Členové kroužku jsou rozděleni na dvě skupiny, každá skupina má dvouhodinovku jednou ob týden. My jsme na kroužku už byli a musím říct, že je to švanda!

zadal

Ve skupině jsme se rozdělili ještě na dvě menší skupinky a každá vařila na jedné straně kredence. Pro začátek nám pan učitel palačinky. Myslíte si, že se na tom nedá nic zkazit? No, tak to jsme si také mysleli... Ale v naší skupince jsme se přesvědčili o opaku. Poté, co jsme i špatně nasypali mouku do mléka, Marek SPÁLIL VODU na čaj. Chvilí na to Marek rozbil hrnek. Když jsme konečně udělali první palačinku, při přendávání na talíř jsme ji celou roztrhali. I s pomocí pana učitele se nám zkrátka nedařilo, dokud nám nepomohla Petra Skalová z druhé skupinky. Ale vcelku palačinky chutnaly výborně!! Měli jsme k nim nutelu a jahodovou i meruňkovou marmeládu. Během vaření a kažení všeho, na co jsme sáhli, jsme si užili moc srandy! Je vidět, že se máme co učit. Už se těším na další hodinu! ☺

V neděli jsem jel na muzikál Marie Antoinetta.

Tento příběh je o poslední velké královně Francie Marii Antoinettě. Narodila se 2. listopadu 1755 ve Vídni a vládla ve Francii 22 let s králem Ludvíkem XVI. Byla popravena

Honza

Smutný osud Antoinetty, francouzské královny

16. listopadu v Paříži.

V muzikálu ve sboru hrála, tančila i zpívala paní učitelka Bajtková. Ale nejen ona. Hlavní roli Antoinettu představovala Monika Absolonová. V muzikálu to bylo samé neštěstí. Francouzská revoluce byla krutá a dlouhá a teklo při ní dost krve. Co to zavinilo? Státní dluh a daně, ale lidi si mysleli, že za všechno může právě královna. Bojové písně vzbouřenců a zvuky pochodujících vojáků zněly na každém rohu.

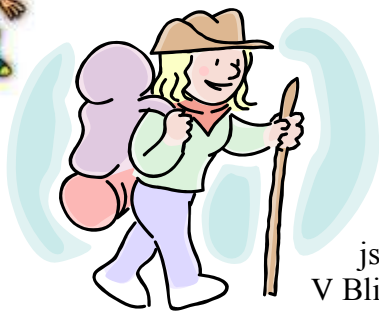
Nejvíce mě zaujalo, když vypukla apokalypsa ve městech. Lidé vypalovali sídla a obchody. Příběh skončí nakonec popravou krále a královny.

Ale celé, si myslím, to bylo zbytečné. Republika je ve Francii krátce, nakonec tu bylo císařství.

Text Jonáš, společné foto H. Borová

Žijeme ve škole...

Tajemná hradenínská tvrz

S turistickým kroužkem jsme letos poprvé vyrazili 26.9. Kamna tvrz Hradenín.

Autobusem jsme přijeli do Blinky a odtamtud jsme měli jít do Hradenína.

V Blince nám nějaká paní vyprávěla, že tam skoro nikdo nebydlí a že je tam spousta vybydlených domů, což je podle mě škoda, protože mnoho z nich by bylo dobré opravit. Když jsme dorazili do Hradenína, od p. učitelky jsme se dozvěděli něco o historii tvrze a o údajném tunelu do jednoho z tamních domů. Bylo nám líto, že tvrz nebyla přístupná, určitě bychom se chtěli pokusit najít ten tunel. Šli jsme kolem samoobsluhy a pan prodavač dal paní ředitelce pytlíky s bonbony, aby nám je rozdala. Dál jsme pokračovali do Zalešan na vlakovou zastávku, odkud jsme jeli do Kouřimi. I když občas přšelo a hodně foukal vítr, tak myslím, že se všem výlet líbil.

Text Marek, foto H. Borová

Babička mě nezklamala

V neděli na začátku října jsem jel na první představení s Klubem mladého diváka.

Viděl jsem film a četl jsem i knížku Babička, a tak jsem byl zvědavý na Babičku ve formě divadla.

V divadle máte pocit, jako by se ten příběh odehrával právě teď. Něco však v divadle z knížky chybělo, ale jiné části byly pěkně zdramatizované. Něco bylo veselejší, něco zase smutné. Nejvíce mě zaujalo vyprávění o Viktorce a největší zármutek ve mně vzbudilo úmrtí babičky. Představení mě nezklamalo.

Text Jonáš, foto Divadlo na Fidlovačce

Planetárium v Praze bylo fajn

Na začátku října 6.B a 6.A, jela do Planetária v Praze.

Vevnitř jsme se rozhlíželi po velké vstupní místnosti, byly tam různé planety, jak na zemi, tak ve vzduchu. Byli jsme z toho unešení, všude různé technologie.

Pak nám řekli, že se půjdeme koukat na film o planetách. Poté jsme šli stromovou alejí až k troskám Tróji. (jestli si Bára nevymýšlí) A jelo se domů.

Hykmančice

Pan učitel říká: „Povězte mi, děti, jak dlouho byl Adam s Evou v ráji?“ „Až do podzimu!“ „Proč až do podzimu???“ „Protože dřív nebyla zralá jablka.“

Žijeme ve škole...

Muchomůrka

Slovo muchomůrka znělo původně jako muchomorka a odráželo skutečnost, že se plodnice muchomůrky červené dřívě používaly na likvidaci much.

Plodnice se máčela v mléce, pocukrovala a pak se

zavěsila v místnosti. Mouchy se přiletěly nasosat, omámené spadly dolů, kde je stačilo jednou za čas zašlápnout, případně jinak zlikvidovat (například tam nechat vědro s vodou, aby se mouchy utopily).

Staročeská pověst vypráví, že v minulosti byly lesy plné strašidel, ale rostlo v nich jen málo hub. Jak postupně přibývalo lidí, rozhodl se lesní duch svou říši zrušit a všechna strašidla podle přání proměnil na zvíře nebo rostlinu. Jednoho dne za ním přišly tři víly. Vzhledem si byly na první pohled dosti podobné, ale každá měla jinou povahu, jedna byla dobrá, druhá zlá a třetí fintivá. Podle jejich přání je lesní duch proměnil v houby-muchomůrku růžovku, muchomůrku zelenou a muchomůrku červenou.

Vítězslav Koreček 5. třída

A my, 5. třída, jsme muchomůrky vytvářeli...Poznáš které???

Letos plaveme poprvé v Říčanech

Nový školní rok přinesl další kurzy plavání. Celoroční koloběh rozjely třídy 3.A a 2.A.

Po létech kolínských střed jsme začali jezdit do sportovně – kulturního centra Na Fialce v Říčanech. Jednoznačně to byla trefa do černého. Příjemné prostředí, uzavřená společnost jen pro naše děti, přátelská hloubka pro neplavce, ale hlavně nesmírně příjemné lektorky a lektori, kteří nemají strach z vody stejně jako děti - to vše je jasným důvodem k radosti.

Spokojenost na všechny strany - co víc si můžeme pro děti přát?

Mám velkou radost, že jsme dětem nabídli příjemné a přátelské prostředí, do kterého se i ti nejbázněvší nemusí bát.

Text a foto H. Kolpaková

Žijeme ve škole...

Běhat nás baví- Zátokovy štafety

Dne 23.9. se naše škola zapojila do soutěže Zátokovy štafety.

První i druhý stupeň absolvoval Zátokovu pětku, kdy každý závodník běžel 200m úsek štafety. Druhý stupeň bojoval i s maratonem – 42 běžců dokázalo zaběhnout 42 km za čas 3 hodiny, 16 minut

a 42 vteřin. Každý běžec této tratě přitom uběhl 1 kilometr. Za reprezentaci školy všem děkujeme! Výsledky celostátního charakteru se dozvíme s koncem října. A již dnes se těšíme na další ročník Zátokových štafet..

M. Choutková psala i fotila

Perličky

Uved' jméno knížete z rodu Přemyslovců- Jan Amos Komenský

Kdo byl Leonardo da Vinci? Anglický spisovatel a malíř.

Jan Hus padl v bitvě u Lipan.

Co je to ultrazvuk? Když je žena těhotná.

Kapradiny se rozmnožují výkaly.

NATO je jednotná měna Evropské unie.

Dinosaurři vymřeli, protože měli malé mozky a nevěděli, co si počít, když přiletěl meteorit.

V uších jsou tři kosti a hodně mazu.

Žijeme ve škole...

Naši na přespolním běhu zlatí

Na okresním kole Přeboru škol v přespolním běhu 7.10. naše výprava ukořistila jednu zlatou medaili - získalo ji družstvo dívek 6. a 7. tříd ve složení Diana Šmigelská, Dominika Štěpničková, Barbora Pavelková, Eliška Kmočová, Šárka Havlinová a Tereza Strejčková!

(na fotce)

Dále nejlépe doběhl z mladších kluků Ondřej Štuller, ze starších dívek Lucie Vnuková a ze starších kluků Patrik Čadil. V každé kategorii startovalo kolem devadesáti běžců ze sedmnácti škol. Trať vedla nejprve přes stadion do lesíka, kde se již běželo „terénem“. Na trati bylo několik rozhodčích, kteří dohlíželi na dodržování pravidel. Všem reprezentantům školy děkujeme a medailistkám blahopřejeme. M. Choutková

Reprezentovat školu v běhu není jednoduché

Naši žáci se zúčastnili přespolního běhu v Kolíně. Jely jsme s paní učitelkou Choutkovou. Když jsme dojeli do Kolína na stadion, tak jsme se v šatně převlékli a šli jsme si projít (proběhnout) trasu. Startovalo se ze tří lajn. Moje kategorie běžela 1500 metrů po atletickém oválu a lesem. Když na mě vyšla řada, žaludek se mi sevřel, měla jsem sucho v krku a bála jsem se, že nedoběhnu. Od startu jsem se snažila držet tempo s ostatními závodníky a správně dýchat. Čím více jsem uběhla metrů, tím víc

jsem nemohla. Byly chvíle, kdy jsem běžela jako hlemýžď, ale v hlavě se mi stále udržovala myšlenka, že se nesmím vzdát a musím bojovat až dokonce. Nejlépe se běželo lesem, byl tam chládek. Není nic krásnějšího, než když vyběhnete z lesa, uvidíte cíl, před vámi je posledních 200 metrů a skvělí kamarádi vás povzbuzují. Neumístila jsem se sice na medailových pozicích, ale hlavní je, že jsem doběhla. Holky z naší školy ze 6. a 7. ročníku si vybojovaly zlatou medaili! Myslím si, že jsme si všichni vedli výborně! Děkuju všem, co jste nám drželi palce.

Kateřina Vaisová

Šnečí vražda

Ráno se probudím, otevřu očka a vylezu s peplechu. Co se děje? Je zemětřesení? Kouknu se pořádně- a oni to nějácí šilenci, dupou jak králíci. Po mojí cestičce!

Jejej, konečně je klid, tamhle všichni lelkujou. Tak hurá na cesty, musím k sousedům pro nějakou dobrotu. Pěkně si tu cestičku označím, co mi sem má kdo lézt. Prásk! To je rána, div jsem nedostal infarkt. Proboha, už zase letí!!! Křup.

Zajímáme se o svět okolo...

JAK SI PRODLOUŽIT PRÁZDNINY

Ve středu 10.9.2014 jsme brzy ráno vyrazili na dovolenou. Jeli jsme do Chorvatska na ostrov Pag do kempu Straško.

Měli jsme chatku s číslem 460. Byli jsme tam na 10 dní a moc jsme si to užili. První dva dny nám sice přšelo, ale pak jsme se pořád koupali. Mě bavilo se válet na pláži, číst si knížku a potápět se. Při potápění jsem s tátou viděla hejno rybiček asi 100 m dlouhé a poslední den si metr ode mě sedl racek. S maminkou jsme hledaly kamínky, které byly zvláštní tím, že měly od moře vymletý otvor. Těším se, že z nich s mamkou uděláme dekorace do pokojíčku, který mám v námořnickém stylu. .

Můj největší zážitek byl, když jsme večereli v jedné hospůdce a tam zpívali čtyři páni národní chorvatské písně. Také jsme jeli vláčkem Tomica.

19.9. jsme se vrátili do Česka a zase jsem musela do školy, ale už jsem se vlastně docela těšila na kamarádky.

Text a foto Adél

**„Máte doma nějaké zvířátko, Martine?“ ptá se učitelka žáka. „Ano.“ „A jaká?“
„Několik pavouků a mražené kuře v lednici!“**

„Tati, umíš psát potmě?“ „Ano.“ „Tak zhasni světlo a podepiš mi žákovskou!“

Dítě se ptá tatínka: „Tati, jak vznikají lidé“? Tatínek odpoví: „Adam a Eva měli děti, ty děti dospěly a zase měly děti a tak dále.“ Dítě jde k matce a zeptá se jí na to samé. Matka odpoví: „Byli jsme opice, ale pak jsme se vyvinuli v lidi.“ Dítě běží zpátky za tatínkem a stěžuje si: „Tati, ty jsi mi lhal!“ Ale tatínek na to: „Ne ne, tvoje matka mluvila jen o své straně rodiny.“

V katolické školní jídelně postaví jeptiška k hromádce jablek cedulku: „Vezměte si pouze jedno. Bůh se dívá.“ O kousek dál leží na stole hromádka sušenek. Malý chlapec k ní připíše cedulku: „Vezměte si, kolik chcete. Bůh sleduje jenom jablka.“

Ptáme se...

Autorka komiksů K. Smolíková besedovala s šestáky a sedmáky

Klára Smolíková píše zajímavé populárně naučné knížky pro děti, často používá formu komiksu, a tak se k dětem zábavnou formou dostávají informace třeba z historie. Beseda pro 6. a 7. ročník o vzniku komiksu, o médiích a husitech byla hrazena z prostředků školy. Pochopitelně redakci zajímala spousta věcí, o kterých se na besedě nemluvílo, takže se redaktori ptali:

Dozvěděli jsme se, že jste pracovala v muzeu, původně jste tedy vystudovala muzejnictví?

Nevystudovala jsem muzejnictví. U nás v České republice je sice obor, který se jmenuje muzeologie, ale většina lidí, která pracuje v muzeu, vystudovala něco jiného. Já jsem vystudovala estetiku a teorii kultury, což vám asi nic moc neřekne. Zabývám vzděláváním, tak jsem nastoupila do muzea jako muzejní pedagog. Pracovala jsem v Husitském muzeu v Táboře, v Národním muzeu. A vedle toho píšu knížky.

Jak se člověk stane spisovatelem?

Spisovatelem se vlastně může stát každý, kdo umí psát (myšleno na papír), prostě umí základní psaní, dokonce může dělat i nějaké chyby. Nejdůležitější je, aby vymyslel, co bude psát a nenapodoboval žádnou knihu, kterou četl. Nejdůležitější je nápad, příběh. A druhá věc je věnovat psaní čas. Ostatní jedou třeba na výlet a já místo výletu píšu.

V kolika letech jste napsala první knížku?

První knihu jsem vydala ve svých třiceti letech. Do té doby jsem psala odborné články. Psala jsem deset let do dětských časopisů jako jsou Sluníčko, Mateřídouška, Pastelka a jiné.

Pro koho jsou určeny vaše knihy?

Píšu hlavně pro děti. A když píšu pro dospělé, tak je to určeno pro učitele a rodiče. Ale teď po Vánocích mi vyjde nová kniha jen pro dospělé. Bude to detektivka. Jsem zvědavá, jestli se bude líbit a jestli se mi povede.

Píšete hlavně poučné knihy jako jsou Husité?

Nepíšu jenom poučné knihy. Například jsem měla dnes besedu se šestáky a probírali jsme komiks Viktorka a vesmírné dobrodružství. Což je úplně zábavný komiks.

Ptáme se...

Která vaše kniha je nejúspěšnější a kterou máte ráda vy sama?

Nejúspěšnější jsou Husité. Tato knížka vznikla úplně náhodou. Komiksy o husitech jsme měli v muzeu a lidi říkali, že je škoda, že si nemohli vše přečíst, že na to není v muzeu tolik času. A tak jsem napsala knihu, kterou si můžou vzít domů. Mojí nejoblíbenější knížkou je zrovna ta, kterou právě píšu.

Jak vás napadlo psát knížky s komiksy?

Před lety jsem si vzala za muže Honzu Smolíka, který je učitelem výtvarné výchovy a chtěl nakreslit komiks. Tak jsem mu jeden napsala, protože výtvarník musí mít spisovatele a naopak, a tak jsem se dostala ke knížkám s komiksy.

Na čem teď právě pracujete? A s kým?

Právě teď pracuji na té detektivce. Já jsem se totiž s Honzou rozvedla a tu detektivku píšu se svým novým mužem Jiřím Wolkerem Procházkou, ten je specialista na sci-fi a fantasy. V tomto oboru je jeden z nejslavnějších současných českých spisovatelů. No a společně píšeme detektivku.

Jaké máte koníčky, co vás baví?

Jsem workholik. Mým koníčkem je moje práce-psát a psát, je to pro mě odpočinek, zatímco někdo se jde koupat, já prostě píšu. Ale také chodím na procházku se psem.

Máte děti? Budou také spisovatelé?

Mám dvě děti. Jednoho syna, tomu je dvacet let a právě začal studovat hebraistiku a etnologii a ten by klidně mohl být spisovatelem. Už uveřejnil docela pěknou povídku. Pak mám dceru, které je patnáct let a studuje první ročník gymnázia. A ta vyloženě tvrdí, že spisovatelkou bude, že je to děsně jednoduché.

Líbilo se vám na naší škole?

Líbilo se mi na vaší škole moc. Tady jsou chytré děti, ne všechno víte, ale dokážete to vymyslet.

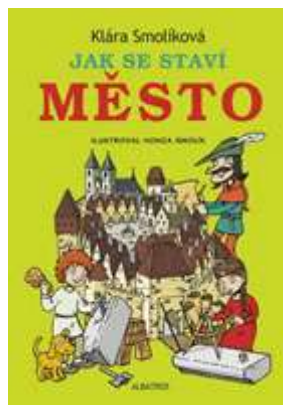
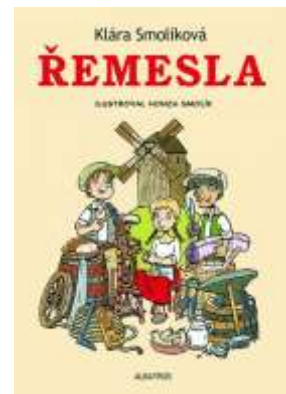
Je možné si vaše knihy zakoupit? Kde?

Moje knížky se dají prakticky zakoupit v každém větším knihkupectví, třeba v Praze na Václavském náměstí. A také se dají zakoupit na internetu a jsou tam podstatně levnější.

Poslední otázka-co byste poradila mladým spisovatelům, kteří chtějí proniknout do světa knih?

Radím hlavně psát, psát a pořád psát. Jak jsem řekla, psaní je velmi těžké. Každý si myslí, že musíte psát něco velkého, ale stačí ze začátku psát příběh na jednu stránku, který má hlavu a patu- začátek, zápletku a rozuzlení. Dokonce to, co děláte, že píšete do novin, vám může pomoci.

Ptala se Bára, Kamča, Marek, Honza, Jonáš a Amby, foto M. Bílková

Ptáme se...

Ptáme se Blanky Pavelkové

Dnes představíme další novou posilu pedagogického sboru- paní učitelku Blanku Pavelkovou, kterou můžete potkat ve 4. třídě nebo v hodinách němčiny.

Paní učitelka přišla do Kouřimi z Prahy.

Redakci zajímalo:

Kde jste pracovala před Kouřimi?

Učila jsem v Praze na Jižním Městě na veliké základní škole na II.stupni češtinu a němčinu. Ale také jsem pracovala třeba několik let v České televizi (chvíli jako dramaturg, pár let jsem pomáhala při přípravě festivalu Zlatá Praha)

Jak jste se těšila k nám do školy?

Těšila jsem se moc – nejen na nové prostředí, další děti, ale i na nové kolegy.

Učíte němčinu - studovala nebo žila jste v Německu?

Studovala jsem němčinu a češtinu na univerzitě v Ústí nad Labem a v rámci studia jsem absolvovala dva semestry v Německu v Jeně, také pak v Drážďanech, v Berlíně i v Lipsku.

Jaký předmět vás jako dítě bavil?

Tělocvik, dokonce jsem závodně lyžovala, ještě na gymnáziu.

Chtěla jste být vůbec jako dítě učitelkou, jak jste se dostala k tomuto povolání?

Jako dítě jsem si hrála taky s ostatními holčičkami na školu, ale byla jsem spíše zlobivým záčkem. Ale jako o povolání jsem o učitelství začala uvažovat na střední škole, kde jsem začala pracovat s dětmi jako vedoucí. Jinak moje maminka byla paní profesorkou na střední škole, takže asi rodinná tradice.

Co vás na učení nejvíc baví?

To, že každou hodinu si můžeme přizpůsobit momentální situaci i náladě, potřebám, že nemusíme dělat jen něco, co je nalajnované. Mám ráda dětské nápady a bezprostřednost a líbí se mi, že každý den je jiný.

Jaké máte koníčky, čemu se věnujete ve volném čase?

Baví mě pěstování a zahradničení, ráda jezdím na kole a chodím na houby. Ráda poslouchám vážnou hudbu a chodím do divadla.

Jaké jídlo máte nejraději, popř. jaké nejraději vaříte?

Nejraději jím chilli con carne a svíčkovou se šesti, nejraději „vařím“ chleba s máslem a čaj, tedy když nemusím vařit, ale mou specialitou jsou ptáčci nebo právě chilli con carne – alespoň to doma říkají. Jinak ráda vařím španělskou a italskou kuchyni.

Kdybyste měla spoustu peněz a nemusela pracovat, co byste chtěla dělat?

Neumím si představit, že bych nic nedělala a zůstala doma. Ráda bych dál pracovala s lidmi, asi bych se věnovala charitě.

Máte nějaký nesplněný sen? Jaký?

Protože stále velmi ráda lyžuji, tak bych chtěla vyzkoušet lyžování v písečných dunách.

Kdybyste mohla navštívit jakoukoli zemi, kam byste se vydala?

Na pohádkový Nový Zéland.

Děkujeme za odpovědi a přejeme vám, aby se vám na naší škole líbilo. Redakce

Mluvíme anglicky...

Prehistoric Zorbing

1. What a beautiful day!

2. Hi sister. What took you so long? I want to play!

3. I couldn't break the shell. Look, he's still in the egg. We'll wait for him.

4. AAH! The bird's stealing our brother!

5. Oh no...! I've lost my dinner.

6. Wow! It was the best ride I've ever had!

7. Hey guys! I've just invented totally new sport, and it's really cool. I call it zorbing.

8. YIPPIE! Let's go zorbing!

IT'S AUTUMN

Find eleven words in the kite and circle them.

Objevitelé...

Břečková Ž.

K. KOLUMBUS

1. Křižák Kolumbus se narodil 31.10. 1451 a zemřel 20.5. 1506. Byl to famózný mořeplovce a kolonizátor.

2. Kolumbus se hračkouy.

3. 1. výprava se uskutečila 3.8. 1492, kdy Kolumbus vyplul z přístavu Palos de la Frontera.

4. Největší problém nastal 3.dny po vyplutí. Ztratili se boti Pinu, která byla postavena na osídlení.

5. Kolumbus v Novém světě

6-4. výprava se uskutečila 9.5. 1502, kdy Kolumbus vyplul z Cádiz.

8. Kolumbus přišel na světový měsíc.

Proti 1492 objevil Kolumbus Ameriku. Toto datum je považováno za začátek novověku.

9. Počkej dětem Kolumbus a Janou v školce.

Autorkou komiksu je Žaneta Břečková

Myslíme si...

Život Mgr. Draka, chemika ve škole v Kouřimi

Za devatero horami a devatero řekami, žilo bylo jedno velké království. Nebylo to jen tak nějaké království - bylo to království draků. Nedávno se tam narodilo malé dráčátko Chemík. Všichni si o něm povídali samé dobré zprávy. Netrvalo to ani tak dlouho a z dráčete se stal pořádný drak. Byl velmi vzdělaný, šikovný a hlavně statečný. Za tu dobu, co žil, osvobodil osm princezen a dvacet čtyři zvířat.

Jednou takhle, když létal po zámecké zahradě, všiml si v pozadí něčeho blýskavého. Letěl se tam podívat, aby tomu přišel na kloub. Když celý udýchaný přiletěl k oslňujícímu světlu, slyšel podivné zvuky. Tak přiletěl ještě trochu blíž, ale v tu chvíli ho podivná záře vtáhla dovnitř. Drak dostal poprvé ve svém životě strach.

Po chvilce se objevil na Staré Kouřimi, kde si hrála osmiletá holčička. Velice se draka polekala, zařvala pisklavým hlasem a vzala nohy na ramena. Drak letěl za ní a vysvětlil jí, že je hodný a že se sem dostal

náhodou. Děvče se uklidnilo. Nakonec se spřátelili a drak ji dokonce svezl domů. S holčičkou se rozloučil a šel si po svém. Vtom před ním na zemi leží inzerát. Drak ho vzal do tlapy, ale nemohl přečíst, co se tam píše, tak si vzal brýle: „ZŠ Miloše Šolleho hledá nového učitele/ku chemie.“

Drak byl talent na chemii, a tak letěl hledat tu školu. „Ááááá tady je.“ Jak se tam dostat? Vždyť je přeci strašně veliký a školu by zboural. Měl ale štěstí, že ze školy šla paní učitelka Kotrabová. Ta se draka ani nepolekala, protože si myslela, že to jsou jen halucinace z toho, jak ji žáci zlobí. Ale drak paní učitelce vysvětlil, že sem jde kvůli inzerátu na nového učitele chemie. Paní učitelka tedy došla pro paní ředitelku, která se draka velmi polekala, ale nakonec se uklidnila, protože kolegyně byla v pořádku a drak z ní kupodivu nenadělal cucky. Drak potom znovu vysvětlil, co potřebuje, a paní ředitelka si ho vyzkoušela. Ve všem uspěl bez chybičky. Takže příští týden měl drak před jménem titul Mgr. Nastoupil za měsíc, protože se kvůli jeho obrovitosti musela postavit nová třída (dnes je místo této třídy družinová zahrada, ale možná si vaši rodiče učebnu chemie ještě pamatují). Drakovi práce moc šla, a tak zůstal na této škole učit až do své smrti - roku 1985 umírá při autonehodě- srazil se s tírákem.

Spisovatelka a malířka Kamča

Myslíme si...

PRAHA - Sir Nicholas Winton, zachránce stovek židovských dětí, stráví v Praze 28. října pouze několik hodin. Z Velké Británie ho přiveze armádní speciál, na Hradě pak pro něj bude připraven zvláštní ceremoniál. Prezident Miloš Zeman mu při něm předá Řád Bílého lva. Zdroj:

http://www.lidovky.cz/nicholas-winton-dostane-rad-bileho-lva-mimo-hlavni-oslavu-28-rijna-phy/lide.aspx?c=A141020_164834_lide_hm

Leckdo si pobřečel

u dokumentu Nicholas Winton Síla lidskosti

20.10 se všichni od 5. ročníku šli podívat do městského kina na hraný dokument o Nicholasovi Wintonovi.

Nevěděl jsem, co od toho čekat, ale nakonec to bylo moc zajímavé. Před začátkem filmu nám

moderátor pořadu-dramaturg filmu-vysvětloval, kdo byl a co udělal Nicholas Winton a proč si o něm budeme pouštět film. Bankovní úředník Angličan Nicholas Winton, pracující na burze, se v roce 1939 se svým kamarádem rozhodl, že si pojedou zalyžovat do Švýcarska, nakonec ale zajeli do Čech, neboť Winton chtěl vidět, jaká situace tu je. Postupně zjišťoval, že je to strašné. Začal tedy organizovat pro ohrožené děti, většinou židovské, transporty do Británie do adoptivních rodin.

Udivilo mě, jak stateční byli rodiče oněch dětí, které odesílali s pocitem, že už se třeba nikdy neuvidí. Děti bylo strašně moc, Winton nakonec zorganizoval 9 transportů, odvezl 669 dětí, poslední však už nestihl- nejméně naložený vlak s 250 dětmi neodjel, protože začala válka. Ani jedno z neodvezených dětí nepřežilo. A představte si- Winton na svůj statečný čin zapomněl! Až po 50 letech našla jeho manželka na půdě knihu s výstřížky z novin, dokumentací a fotkami dětí, které odvezl. Dojemné bylo, když ho pozvali do nějaké show, pozvali tam i řadu ze zachráněných dětí, aniž by o tom byl Winton věděl. Když se potom na dotaz „Kdo je „Wintonovo dítě“ začali zvedat skoro všichni, kdo tam byli, vehnalo to Wintonovi slzy do očí. Nikdy by ho nenapadlo, že se ještě někdy potká s těmi, kterým zachránil život. Po skončení filmu jsme se ještě na besedě dozvěděli některé zajímavosti ze současného života sira Wintona, protože ho moderátor pořadu zná osobně. A taky, že se sepisuje petice, aby dostal Nobelovu cenu za mír. Už mají přes ¼ milionu podpisů! I my jsme se podepsali. Pořad byl úžasný!

Josef Prouza 8.A

Film se dotkl řady dětí. Nejčastěji obdivovaly vlastní čin, ale i statečnost a skromnost sira W. Některé dojmy jsme zaznamenaly:

5. ročník

Adéla: NW zachránil 669 dětí, což je úžasný. On sám přežil válku a teď mu je už 105 let a je to vynikající věk. Je smutné, že rodiče těchto dětí nepřežili.

Myslíme si...

Eliška: Nejvíce mě zaujalo, že je mu 105 let a dělá „ptákoviny“ (létá letadlem a jezdí autem).

Petr: Film mě citově zaujal, protože ty děti odjely do Anglie a už nikdy neviděly svoje rodiče. Navíc se mi líbilo, jak je pan NW nechlubivý a skromný.

Matyáš: Dobré staré dokumenty

Tereza: Fascinuje mě, že dokázal zachránit tolik dětí, že na to sehnal peníze. Bylo to hodně smutné. Zasáhly mě staré dokumenty. Je to úžasný člověk a všichni mu věřili.

7. ročník

Kateřina: Zasáhlo mě, když vstali na shromáždění lidi, které zachránil.

Honza: Překvapilo mě, že tak dobří lidé jako NW na tomto světě pořád existují. Nehleděl na ohrožení svého života a snažil se, aby všechny děti byly v bezpečí.

Dominika: Byl to krásný film. Hodně jsem si uvědomila, že můžu být ráda, kdy jsem se narodila, jakou mám rodinu a všechno ostatní. Nejvíce se mě dotklo, když moderátor říkal: „Jaké by to pro vás bylo, kdybyste se ve svých dvanácti letech vrátili do své rodné země, a nikoho jste neměli, žádnou rodinu, NIC. Ani by vás tu nikdo nechtěl...“

Daniel: Překvapilo mě, že člověk, kterému je 105 let, řídí letadlo. Bylo mi líto těch 250 dětí, které nestačil odvézt.

Michaela: Bylo moc smutné, když se rodiče loučili se svými dětmi. Když jsme si na konci pouštěli píseň pro pana NW, dojívalo mě to. Celkem se mi to moc líbilo.

Katka: Nejvíce mě zaujalo, jak ty děti odjížděly. Je to o tom, jak ty lidi k sobě něco cítí a pak se to pouto roztrhne.

Barbora: Nejvíce mě zaujalo, jak NW zachránil tolik dětí. A když rodiče odváděli děti na vlak, museli být strašně stateční, protože věděli, že už svoje děti nikdy neuvidí.

6. ročník

Tereza: Překvapila mě záchrana tolika dětí. Že se dožil tak vysokého věku, že každému dítěti našel rodinu. Že je pořád zdravý a dokazuje, že člověk může dělat cokoli v jakémkoli věku.

Jindra: Nejvíce mě zaujalo, že ve 104 letech se proletěl v cessně nad Anglií. Zeptal bych se ho, jestli se bál Hitlera. Proč to dělal.

Tereza: Nejvíce mě zaujalo, že i když je mu tolik let, zapojuje se do různých aktivit. Dojalo mě, jak museli poslat děti do jiných rodin do ciziny, a taky, jak se po padesáti letech setkal s těmi, které zachránil. Působilo to na mě jako zajímavý film, dozvěděla jsem se hodně informací.

Tomáš: Je jasné, že to dřív židé neměli lehké. NW jim pomohl. Tenhle člověk je svérázná osoba s bláznivými nápady, ale s dobrými vlastnostmi. Dnes ještě mnoho lidí neví, že patří mezi W. děti, a stále čekají na své objevení. Po válce se děti neměly kam vrátit, a tak zůstaly u svých adoptivních rodičů. Zaujal mě i recept na dlouhověkost- smích.

Kryštof: Zaujala mě dobrosrdečnost sira W. Místo toho, aby jel na dovolenou, zachránil tolik dětí. A potom šel sám do války. Celých 50 let tajil, že zachránil tolik dětí od smrti!

Lukáš: Překvapilo mě, že byl sir NW ochotný zachránit tolik dětí. Byl to úžasný čin. A ještě mě zaujala jedna věc- že od svých 98 let pokaždé na své narozeniny nasedne na ultralight a obkrouží město. A to je mu dnes 105 let.

Veronika: Hrklo ve mně, když jsem zjistila, kolik lidí umřelo, protože když se ty děti vracely po válce domů, neměly žádné příbuzné. Film byl pěkný.

Myslíme si...

Eliška: Nejvíce mě zaujalo, když ty rodiče pouštěli děti do Anglie k neznámým lidem, třeba dvanáctiletou holku s šestiměsíčníma dvojčatama!

9. ročník

Gábina: Líbilo se mi, jak zachránil ty děti a že to nedělal pro peníze ani pro slávu. Zachoval se jako hrdina.

Lenka: Překvapilo mě, že je i přes své velké činy tak skromný.

Marie: Šokovalo mě, že ty děti už nikdy neviděly svoje rodiče. A že jim rodiče neřekli, že to dělají proto, aby je zachránili.

Ladislav: Zaujalo mě, že se s těmi dětmi setkal až po padesáti letech. A to, že se vůbec o záchranu dětí zajímal.

Lenka: Zaujalo mě, že zachránil tolik životů, že věřil v to, v co jiní nedoufali. Nejvíce se mi líbilo, jaký má dnes přístup k životu a užívá si jako malý kluk

Andrea: Zaujalo mě toho hodně- jak ty děti děkovaly. Padlo hodně slz. Jak přijely po válce zpátky a vůbec nevěděly, že příbuzní jsou mrtví. U druhého videa, jak NW plakal a ta písnička do toho. Vidět to bylo něco kouzelného. NW je zachraňovat nemusel a udělal to. Je výjimečný.

Ceny: Síla lidskosti

International EMMY AWARD za nejlepší dokumentární film v roce 2002 (uděluje Mezinárodní Akademie televize, umění a věd – New York 2002)

Nominace na 2006 News and Documentary EMMY AWARD za nejlepší historické zpracování

2006 Christopher AWARD – New York za mimořádné humanistické poselství

2009 CENA ČFTA v rámci Českého lva za nejlepší dokument z let 1993 - 2007

Cena FITESU – TRILOBIT

(Český filmový a televizní svaz)

Cena IGRIC

(Slovenský filmový svaz, Unie slovenských televizních tvůrců)

Cena slovenské filmové kritiky

(Klub filmových novinářů SSN)

Etnofilm Čadca – čestné uznání

Cena poroty – Mezinárodní filmový festival Troia – Portugalsko

Cena festivalu Devět bran

První cena – Warsaw Jewish Film Festival – Polsko

Spirit Award – Pacific Jewish Film Festival - USA

Divácké ceny: Washington Jewish Film Festival, Miami Jewish Film Festival

Zdroj internet

Praha – Sir Nicholas Winton převzal na Pražském hradě z rukou prezidenta Miloše Zemana nejvyšší české státní vyznamenání Řád bílého lva. Brit, kterému je 105 let, v roce 1939 zachránil 669 židovských dětí z Československa před nacisty. O svých zásluhách se Winton poprvé zmínil už v 50. letech na volebním letáku, při neúspěšné kandidatuře za labouristy do zastupitelstva města Maidenhead. Široká veřejnost se o záchráněných československých dětech dozvěděla až v roce 1988 z dokumentu britské televize BBC. V roce 1998 prezident Václav Havel udělil siru Wintonovi Řád Tomáše Garrigua Masaryka.

Zdroj internet, Česká televize

Myslíme si...

Obdivovatelky Justina Biebra vyrazily do Prahy

V sobotu 21. 10. 2014 jsem se v Praze zúčastnila srazu *beliebers*, kde jsme obdivovali mého idola zpěváka Justina Biebra.

Jestli nevíte, kdo je to *beliebers*, tak to jsou ti největší obdivovatelé a fanoušci Justina Biebra. Na tenhle sraz jsem se těšila už dlouho, protože jsem také *belieberka*. Setkat se s svojí druhou rodinou je něco, co se nestává každý den, takže to pro mě moc znamenalo. Na náměstí Republiky jsme se nejdřív sešly- samé holky- a rozhodly se jít na Petřínskou rozhlednu do zrcadlového bludiště. S holkama jsem se po cestě seznámila a skoro na každém rohu jsme se fotily. Taková událost se přece musí pořádně zaznamenat. Nasedly jsme do tramvaje, abychom to měly kratší, protože už nás bolely nohy. A počítaly jsme, že nahoru na rozhlednu pojedeme lanovkou. To jsme se ale hořce spletly. Lanovka byla totiž dočasně zavřená, takže jsme ten kopec musely šlapat pěšky. Už u druhé zatáčky jsem se zhroutila na lavičku, stejně jako ostatní členky mé druhé rodiny. Hrozně jsme se tomu smály a dál jsme mlely o tom, jak je Justin dokonalejší. Než jsme ovšem vyšlapaly až nahoru, už jen ti nesilnější jedinci měli sílu se smát. Byla to jedním slovem hrůza. Když jsme se konečně vyplazily až k cíli, musely jsme si sednout a načerpat trochu nových sil. Odpočaté jsme si

zakoupily lístky do zrcadlového bludiště. Uvnitř teprve nastaly opravdové výbuchy smíchu. Na bolest nohou jsme dočista zapoměly a kolotoč fotek se opět roztočil. Moc jsme si to užily. Sejít zpátky dolů nebylo tak hrozné. Nasedly jsme znovu do tramvaje kvůli tomu, že nám jedna *belieberka* řekla o obchodě, kde se to hemží výrobky s Justinem. To jsme musely vidět! Když jsme dorazily do toho obchodu, otevřely jsme pusy a jen vyjeveně koukaly. Bylo tam prostě všechno. Hrníčky, kalendáře, trička, obří plakáty... Po prozkoumání jsem se na všechno jednoduše vrhla. Vzhledem k omezeným finančním prostředkům jsem si koupila jen kalendář, samolepky a ten obří plakát. Jinak bych samozřejmě koupila obchod celý! Uspokojená vědomím, že v mém pokoji nezůstane bez mého milovaného Justina už ani kousíček čisté zdi, jsem se se svými novými kamarádkami objala, navzájem jsme si vyměnily své facebookové adresy, rozloučily jsme se a odebraly se k domovu. Byl to super den a doufám, že bude s *belieberkama* další!

Belieberka Švarcka

Bavíme se...

Kočky na pokračování

Jste majitelem kočky? Neocenitelné rady v několika číslech Puzzlíku vám dá Kamča.

Koupat, či nekoupat kočku?

Jak si asi dokážete představit, koupání koček není žádná sranda!!! Většina koček má z vody hrůzu a sprcha jim připadá jako rychlá vražda.

Každý den si lámeme hlavu, jak na tu svoji čiču vyžrát. Přemýšlíte, jestli ji máte vykoupat či ne. Na světě se sice najdou i kočičí jedinci, kteří vodu milují a nemají z ní žádné psychické trauma, ale není jich příliš.

Záleží na plemenu

Většinou se koupají jen šlechtěné kočky na výstavu a vy celou výplatu utratíte jen za to, aby vaše kočka vyhrála. Nakoupíte jí hromadu šamponů – které jsou často rozlišovány i podle barvy srsti, kondicionérů, zpevňovačů nebo lesků. Z krátkosrstých se koupou třeba ruské modré kočky, aby jejich srst nebyla přilehlá na tělo a měla ten pravý odstín šedé. Na výstavu se většinou nekoupou kočky, které mají srst krátkou, ale spíše perské.

Jak na naši mícu?

1. Ačkoli má kočka drápy, vy máte sílu! Znásobte ji vhodným výběrem bojiště.
2. Jestli jste se rozhodli začít bitvu, pořádně se protáhněte, najděte nějakou malou koupelnu. Pokud je vaše koupelna větší než jeden metr čtverečný, vlezte si s kočkou do vany a zajistěte přepážku (Nestačí pouhý igelit. Nejlepší je prkno – tloušťka nejméně 20cm, protože vaše kočka je schopná nadělat i ze tří vrstev pogumovaného plátna cáry dřív, než byste si to uvědomili!)
3. Jak víte, kočka má drápy, takže při koupeli nebude váhat odstranit vám všechnu kůži z těla. Vaší výhodou je chytrost a to, že víte, co si na sebe obléknout. Doporučila bych vám montérky, kombinézu z plachtoviny, neprůstřelnou vestu, vojenskou helmu, hokejovou masku, holínky nad kolena, rukavice z ocelového pletiva, chrániče na zápěstí, lokty a kolena.
4. Je lepší si vše připravit předem. Až vám kočka bude drápat díru do neprůstřelné vesty, nebudete mít čas odskočit si pro osušku. Vodu si do vany napusťte předem. Ujistěte se, že máte vše potřebné na dosah ruky (i pro případ, že byste leželi na zádech a kočka by se vám chystala vydrápat oči).
5. Využijte momentu překvapení. Hladte kočku tak, aby se jejím vrněním otřásal celý dům. To je potom vhodný moment. Jestli si ale vaše kočka všimla vašeho nevkusného oblečení (což se stává málokdy, protože kočky si obvykle toho, co máte na sobě, nevšímají), tak jí prostě vysvětlete, že jste se nechali najmout na testování výrobků Adidas.
6. Jakmile jste za sebou zabouchli dveře do koupelny, je otázka vaší obratnosti, jak dlouho ještě budete žít (proto bych doporučovala týden před tím objet všechny známé a rozloučit se s nimi). Je však také možné, že po této bitvě budete nosit na krku zlatý věnec vítězství. Vlezte si s kočkou do vany, pečlivě zavřete přepážku a kočku ponořte pod vodu. Toto kočku zmate a vy máte tak čas na to, aby jste ji postříkali šamponem. Tím začalo vašich nejdůležitějších 45 vteřin v životě.
7. Teď je kožich vaší kočky celý od pěny, což problém zásadně zkomplikovalo. Kočku neudržíte déle než 2-3 vteřiny. Když se vám to podaří, tak na ni vylijte další dávku šamponu. Pořádně ji šampon rozmydlete. To kočku vyplaší a bude se pokoušet z vany uniknout. Pak když jí dojde síla, sklouzne zpátky do vany a tím se opláchne (národní rekord v koupání koček jsou tři dávky pěny, proto neočekávejte příliš mnoho).
8. Teď kočku zbývá „jen“ osušit. Začátečníci si myslí, že je to to nejlehčí. Ale mýlí se! Kočce totiž dojde trpělivost a vám síla. V tomto kroku vám totiž zpravidla visí na pravé noze. Někdy se stává, že vám kočka vyšplhá na helmu - v tom případě nezbyvá nic jiného než ji setřást na zem a přinutit ji, aby zařala drápy jinde. Rychle sáhněte po ručníku a kočku osušte. Po několika dnech se kočka uklidní natolik, že ji třeba budete moct z vaší pravé nohy sundat. Poté s vámi tři týdny nebude mluvit a bude k vám otočena zády. Budete asi předpokládat, že se na vás zlobí, ale obvykle to tak není. Jen přemýšlí, jak vám příště přivodit smrtelné zranění, až se ji zase rozhodnete vykoupat. Přinejmenším smrdí teď alespoň o trochu méně!

Příjemné koupání koček vám přeje Kamča

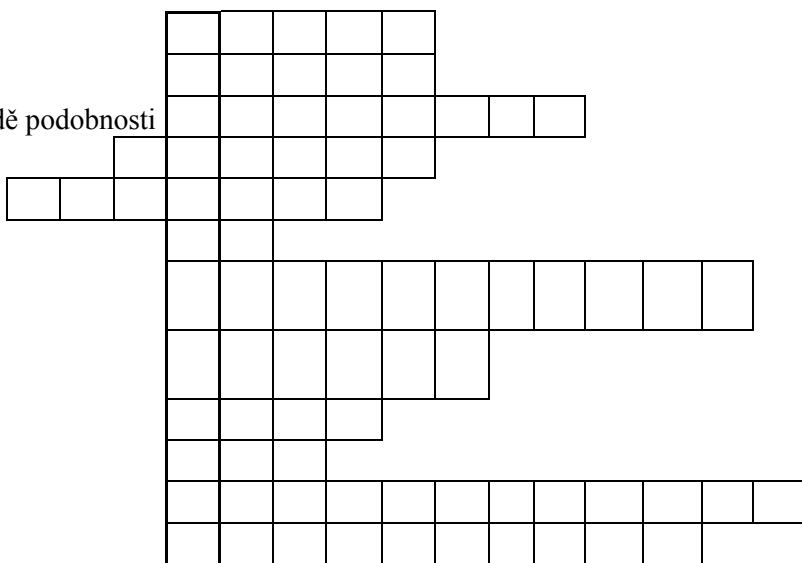

Bavíme se...

V křížovce najděte významné říjnové výročí
28.10.

Vznik..... státu.

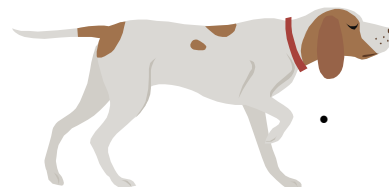
1. Druh sovy
2. Tři tóny tvoří jeden
3. Nepřímé pojmenování na základě podobnosti
4. Modřina na oku
5. Naschvál jinak
6. 2. osoba č.j.
7. Věk mezi pubertou a ranou dospělostí
8. Biom subpolárních a polárních oblastí
9. Plynný chemický prvek
10. Dějinné období, věk
11. Německy domácí úkol
12. Jakákoliv živá bytost

Křížovku vytvořil Honza

Originální perličky ze 7.A třídičky posbírala Kamča:

- Paní učitelko, proč má Řím ve znaku vačici?
 - Noc bez noci, jako obuv bez obuvi.
 - Kdy začíná podzim? 21.6.
 - Kde je schované semínko javoru? V šišce.
 - Paní učitelko, máte psa, který chodí přímočaře?
- Slimák patří do třídy posuvníků.

- Co patří do hmyzu? Ještěrka, slimák, pijavka.
- Společné znaky zajíce a králíka jsou křídla a peří.
 - Když nemáš bratra ani sestru, jsi samotář.
- Co důležitého se stalo v pravěku? Vynalezl se člověk.
- Jak se řekne vnuk a vnučka dohromady? Praděti.

Moje máma přišla do mého pokoje a říká:
"Proč je všechno na zemi??"
Já: "To je gravitace, mami."

V křesťanské škole se ptá učitelka dětí:

"Tak děti, dám vám hádanku. Co je to? Skáče to po stromech a žere to oříšky."
Přihlásí se Karlík: "Já myslím, že veverka, ale jak vás znám, tak to bude určitě
Ježíš Kristus."

Bavíme se...

Hádej, hádej, hadačil! Přiřad', co k sobě patří!

Jaký je rozdíl mezi automobilem a cyklistou?
Jaký je rozdíl mezi automobilem a koněm?
Jaký je rozdíl mezi automobilem a lopatou?
Jaký je rozdíl mezi automobilem, penězi a smrtí?
Jaký je rozdíl mezi bábovkou a fotbalistou?
Jaký je rozdíl mezi životem a bajkou?
Jaký je rozdíl mezi bláznem a cyklistou?
Jaký je rozdíl mezi blechou a červeným vínem?
Jaký je rozdíl mezi blechou a ženou?
Jaký je rozdíl mezi bouřkou, manželkou a televizí?
Jaký je rozdíl mezi boxem a během?

Blázen má o kolečko víc, cyklista nejméně o dvě.
Žádný obojí jde na krev.
Automobil může přejet cyklistu, cyklista automobil ne.
Žádný, obojí sporty slouží k sebeobraně.
Bábovka je lepší, když vyjde z formy.
Spíš ti ukradnou auto než lopatu.
Auto má víc koní, a když ho rozebereme, můžeme se do něho podívat a zase ho složit.
Manželka a bouřka ruší slyšitelnost televize.
Žádný nejlépe se cítí v kožichu.
Kdo má peníze, koupí si automobil, kdo je nemá, zemře jinak.
V bajce se zvířata chovají jako lidi a v životě se lidi chovají jako zvířata.

Puzzlík

11. ročník

Redakce 2014/2015

Grafička:

Nikola Ambrožová (Bowtie) 9.B

Redaktoři:

Barbora Frýdová (Barča) 9.A,
Tereza Švarcová (Švarcka) 8.A,
Marek Čejka (Marek) 7.A,
Jan Bug (Honza) 7.A,
Kamila Holá (Kamča) 7.A,
Matěj Drahota ((Nehete) 7.A,
Barbora Pavelková (Bára) 7.B,
Tomáš Chlubna (Jonáš) 6.A
Barbora Hykmanová (Hykmančice) 6.B

Adepti na post redaktora:

Alexandra Rock (Saša),
Adéla Novotná (Adéla),
Petra Pavelková (Pěťa),
Filip Ambrož (Amby) z 5. ročníku

Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

